

Balıkesir' den' **Müfettiş Metin**
- Hasan Babayı Anlatıyor-1-

İLK ZİYARETİM

Hasan Babayı 1990 yıllarında tanıdım.Hasan Babayı bana ilk anlatan Balıkesir de kitapçı dükkanı olan Kadir Erarslan arkadaşımıdır.O Hasan Babayı gitmiş, görmüş, tanımış. Bana mutlaka gidip görmemi salık verdi. Terzi arkadaşımız Hasan Dur'un sık sık Hasan Babayı ziyaret ettiğini söyleyerek onunla gitmemi söyledi.ben de Terzi Hasan'a gittim, nerdeyse 2 yıla yakın ha gidecez, Ha gidecez, beni oyaladı.Sonunda kabul etti. Bir gün gitmeye karar verdik.

İlk gittiğimiz, Nisan- Mayıs ayları zamanlarıydı. Yani Bahar mevsimiydi. Öğleden sonra bir zamanda Bergama'ya vardık. Baba yatıyor dediler. Benim soyumda Evliyalık olduğu için bunun bir devridaim olduğunu anladım.Yani evliyalar vazife icabı uzak yerlere gider gelirler biz buna devridaim deriz.Biraz bekledik, Baba, yatağından kalktı geldi. “Hoş geldiniz” dedi. Bana nazar ederek baktı. Bana geçmişimde işlediğim günahları yüzüme vuracak diye endişelenip korktum. Ben 4 yaşımdanberi namaz kılarım ama, arada kılmadığım da oluyordu. Bunu yüzüme vuracak zannettim. Biraz zaman geçtikten sonra bana dönerek dedi ki “Gözlüklü ! Bundan sonra sen her zaman gel olur mu” dedi. Ben de “ Başüstüne baba” dedim. O gün biz Terzi Hasan la gittik. Tabii başka ziyaretçiler de var. Biz o gün gece saat 11.00 lere kadar orda kaldık. Bize destur verdi, biz Balıkesir'e döndük.

AİLECE ZİYARET

O ilk tanışmadan 2 gün sonra, içimde Hasan Babaya gitme isteğine mani olamadım, yalnız başıma arabama atladım, doğru Bergamaya geldim. Beni karşıladı. “ Gel oğlum gel !! Hoş geldin “ deyip yanına oturttu. O esnada dergaha gelmiş bir sürü tanımadığım ziyaretçiler vardı. Bana o gün zaman zaman ziyaretçilere konuşuyor, bazen de bana dönerek “ Oğlum ! Sen bundan sonra geldiğinde benim sol dizimin dibine oturacaksın. Başka yere oturmayacaksın” dedi. Misafirler kalabalık ben yakınında dizinin dibinde oturduğumdan, bana Evlat “ Sigaramı yak” diyor ben sigarasını yakıyorum. Misafirler için, kendisi için “Su getir evlat !!” diyor su getiriyorum. Bana hizmet ettiriyordu. Ben de seve seve yapıyordum. Nihayet akşam oldu. Bana dedi ki “Hadi oğlum sana destur veriyorum. Evde hanımın bekliyor, Karaoğlan (oğlum) bekliyor, karakız bekliyor (kızım)” dedi ve ben ayrıldım.

Daha sonraları gene bir gün karımı, oğlumu ve kızımı getirdim. 2 gün dergahta bizleri yatırdı.

2 gün geçmiyor ki ben Bergamaya gelmiş olmayayım. İçim daralıyor, ben hanımı alıyorum, diğer müfettiş arkadaşım Salih te karısını alıyor, biz 2 araba Bergama’ ya geliyoruz. Arkadaşımın hanımının evliya ya karşı inancı tam değildi. O yüzden müfettiş arkadaşım erken dönüyor, biz kalıyorduk. Bizim zaman zaman dergahta kaldığımız bile oluyordu.

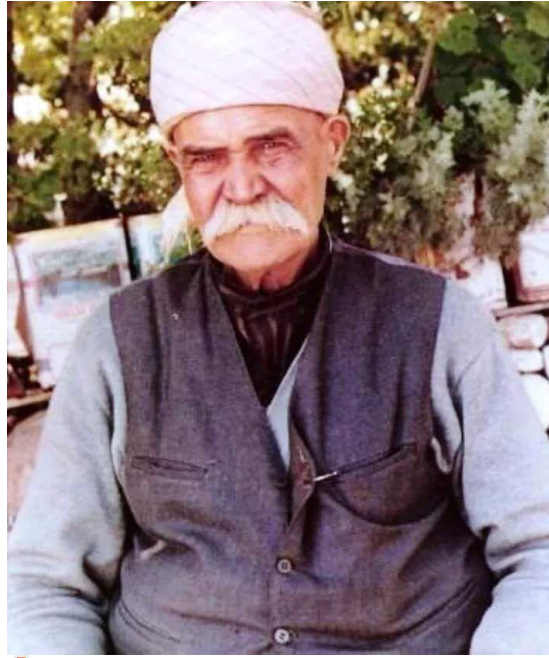

İZİNSİZ BAŞKA EVLİYAYA BİAT

Birgün Balıkesir de Milli Eğitim Müdürlüğünde , sakallı yaşlı bir zata yardımım dokundu, işini çözdüm. Bana dedi ki “Ben Balıkesir de Demirciler çarşısında duruyorum. Orda bir dükkanım var. Çay içmeye bekliyorum” dedi. Ben de ertesi gün, eve bir el aleti alacam, hem onu alayım hemde çay içeyim diyerek dükkanına gittim. Alacağım aleti söyledim, çıkardı bana verdi. Ben parasını vermeye kalktım. Almayınca yemin ederek almam, deyip gerisin geriye verdim. O zaman bana o günkü fiyatlara göre alış fiyatına benden para alarak malı aldım. Çayı içtik.Bana dönerek dedi ki ”Bu cumartesi işin varmı?” Ben de “yok” dedim. “Seni bir yere götüreceğim” dedi. Cumartesi oldu. Arabaya atladık, yola çıktık. Ben Balıkesir’ e yakın Değirmen Boğazına pikniğe gidiyoruz diye düşündüm. Ama Orayı geçtik, devam ediyoruz. Herhalde Susurluğa gidiyoruz dedim. Oraya vardık. Devam ediyoruz. Sormuyorum da nereye gidiyoruz? diye. Nihayet Bursa’ya vardık. Orda da durmadık. Nihayet ikindi için namaz kılmak için durduğumuzda daha fazla dayanamayıp sordum. “Yaa Hacı abi nereye gidiyoruz?”. Dedim. Dedi ki “Afyon Sandıklıya gidiyoruz”. Ne var orda dedim. Dedi ki “mubarek bir zat var. O’nu ziyaret edecez”. Gittik. Zat’ geldi. Herkes elini öpüyor. Tövbe alıyorlar.Bana sen de alırmısın dediler.Ya ben başkasına bağlıyım dedim. Ama Al bişi olmaz faydası olur, dediler.Söylediklerini yaptım. Döndük Balıkesir’ geri geldik.

Geldikten 2 gün sonra ben tekrar Bergama’ya Hasan Baba’nın dergahına yalnız başıma ziyarete gittim. Bana gene “Hoş geldin !! Sefalar getirdin” dedi.

Dergahtaki dut ağacının altında oturuyoruz. Ben Afyon’a gittiğimi söyliyeyim mi? Söylemiyeyim mi? diye kendi içimden düşünüp duruyorum. Bi türlü söyliyemiyorum. Kırılır diye korkuyorum. Aniden durup dururken dedi ki “ Sen benim Oğlumsun ! Seni hiç kimseye vermem. İstedğin yere gidebilirsin. Gitsen de gittiğinden hiç bişi alamazsın. Ben seni kimseye vermem” dedi. Bu konuşmadan sonra bana işaret parmağı ile Uzun orta parmağı birleşik halde alnıma 2 şaplak yapıştırdı. Hiç beklemiyordum Şoke oldum. Ben de “Baba zaten senden başkasını gözüm görmüyor” dedim. O gün dergah yine ziyaretçilerle dolu epey kalabalık. Herkesin dertlerine derman olamaya çalışıyor. Arada bir bana” öyle değil mi oğlum” diyor. “Sigara mı yak evlat” diyor. “Su getir oğlum!” diyor. Ben de denileni yapıyorum. Yine saat 11.00 olunca bana destur verip gönderdi.

EMEKLİ PARAMIN AKIBETİ

Yine bir gün Bergamaya yalnız gittim. Ama kafamda emekli olayım. Müteahhit bir arkadaşım bana “Çok iyi işleri olduğunu emekli ol seni de ortak alayım. Birlikte para kazanalım . sen benim yaptığım inşaatlara inşaat malzemesi satan dükkanda duracaksın. Ortak kazanacağız “ şeklinde bir teklif yaptı. Ben de düşüneyim dedim. O nedenle Bergamaya gelmişim. Hasan Baba’ya danışacaktım. Ama daha ağzımı açmadan iki parmağını her zamanki gibi alnımda şaklatarak “Sana emekli olmak yok” dedi.”Oğlum yakın zamanda kriz olacak, sen bankalara düşersin, perişan olursun” dedi. “O yüzden sana emekli olmak yok” dedi. O sıralar Çiller hükümeti iktidardaydı. Döndüm Balıkesir’e geri geldim. Arkadaşım olan Müteahhide” Maalesef seninle iş yapamıyorum. Emekli de olamıyorum” dedim. Bu olaydan 3 ay sonra Hükümet düştü ve sonra 1 yıl sürmedi bizim müteahhit arkadaş battı. Herşey tersyüz oldu.

HAZİNE ARAYICILARI

Yine birgün Bergama'ya gittiğimde Hasan Babanın yanına Hazine arayıcıları gelmişler.Baba'dan altın hazine yerleri ve çıkartmaları için yardım istiyorlar.Ben de ordayım. Hasan Baba onlara “ Gidin o sahte hocalara ! Ben o tür şeylere bakmam” ! diyerek onları kovdu. Döndü bana dedi ki “Onların aradıkları para bize yaramaz Evlat ! dedi, Eliyle işaret yaparak, ovadaki bir köprüyü işaret ederek “Taa şurda var” dedi. “Ama oğlum bize yaramaz”! dedi.

Hz.HÜSEYİNİN KILDIRDIĞI NAMAZ

Bir Berat gecesi, dergahı ziyaret etmek üzere Bergama'ya gidiyoruz. Araba'da Terzi Hasan var, Polis Kara Vedat var, müfettiş arkadaşım Salih var. Ben 3 aylardaki orucumu tutuyorum, diğer arkadaşlarım oruç değiller. Dergaha vardık, tabii çok kalabalık. İkinci sonrası ama daha akşam olmamış. Dergahta yemek yenecek. Ben yemek yiyenlere hizmet ettim. Oruçlu olduğumu Hasan Babaya söylemedim. İftara 2-3 dakika kala Baba kendi eliyle yemek hazırlamış, Mubarek ! saatine baktı. Bana dönerek dedi ki “ Oğlum gel iftarını aç” dedi. “Gel şuraya otur, yemeğini ye” dedi. O akşam [Lailahe illallah] zikrimizi yaptık. Diğer tüm ziyaretçilere destur vererek onları gönderdi. Herkesin içinde “ Balıkesirliler Grubu bu akşam burada kalacak” dedi. Balıkesir de hac elbisesi satan Hacı Salih de o akşam bizimleydi. O benim Denizli'den hemşehrim olur. Hasan Babam Hacı Salih'e “Sen de Molla'nın oğlunun evine git yat” dedi. Hacı Salih sessizce bana dönerek “ben gitmiyecem” dedi. Ben de Hasan Babama dönerek dedim ki “Baba hemşehrim bizimle kalsa ya?” dedim. Hasan Babam “Hadi kalsın” dedi. Hava da o kadar soğuk ki her taraf buz kesiyor.

Yatağa girdik. Odada soba yok. Yorganı boynuma çektim. Kendi soluğumla ısınmaya çalışırken 1-1,5 saat yarı uyur, yarı uyanık yattık. Sabah olmuş, Hasan Baba bastonla camın çerçevesine vuruyor “Hadi kalkın namaz kılın” diyor. Kalktık o acayip soğukta tulumbanın soğuk suyun ile abdest aldık. Dışlerimiz soğuktan birbirine vuruyor. Namazı kıldık. Bize “Yeniden yatın biraz” dedi. Yatağa girdik. Sahura kalkamadan aç aç orucuma niyetlendim. Yatağın içinde uyumuşum. Rüya görüyorum. Rüyam da yeşil minareli bir cami var. Dediler ki Hz. Hüseyin namaz kıldıracak. Abdestimizi aldık. Camiye Hz. Hüseyin geldi. Biz saf tuttuk. En sağda ben hemen yanımda Hasan Baba diğerlerini tanımıyorum. Hepsi cubbeli alim insan görünümündeler. 2 Rekat namaz kıldık selam verdik. Ben aniden rüyadan uyandım. Kendi kendime Hay Allah niye uyandım diye kendime sitem de bulunuyorum. Herkes kalktı. Hasan Babanın odasına girdiler. Biraz sonra Hacı Salih geri odaya geldi.” Hasan Baba seni çağırıyor” dedi. Dedim ki “ben oruç tutuyorum. Kahvaltıya gelmiyecem” dedim. Senin oruçlu olduğunu biliyor, “Gelsin hizmet etsin” diyor. Hemen koşarak gittim.” Bunların çaylarını doldur” dedi. Hizmet ettim. Hasan Babaya da çayını veriyordum ki bana yanındaki post'a oturmamı söyledi. Ama ben layık olmadığımı düşünerek, postun biraz dışına oturdum. Kaldırdı gösterdiği yere oturmamı istedi. Yine kalktım. Daha yakınına oturdum. Tekrar kızdı. Tam dediği yere oturttu. Biraz sonra tekrar çayları dağıttım. Hasan Babamın çayını da veriyordum ki göz göze geldik. Bana “ Bu gece ne rüya gördün” diye kulağıma yaklaşarak sordu. Ben de rüyayı onun duyacağı kadar düşük bir sesle anlattım. Dedi ki “ Akşam yaptığımız zikrimizde Allah sevdiği bir kulun yüzü suyu hürmetine zikrimizi kabul etmiş” yorumunu yaptı. O an gözleri ıslık ıslık yanıyordu. Ben içimden akşamdaki zikirde senden daha iyi bir kul mu vardı ki, Mubarek ! senin yüzün suyu hürmetine tabii diye içimden geçiriyordum. Bana her zaman yaptığı gibi 2 parmağını alnıma vurarak “ Git otur, postta gösterdiğim yere otur” dedi ben de gidip dediği yere oturdum.